

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie D.N.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 11 września 2023 r., sygn. akt IV Ka 616/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gryfinie w Zamiejscowym VI Wydziale Karnym z siedzibą w Chojnie z dnia 14 stycznia 2022 r., sygn. akt VI K 396/20, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji podniesiono zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego oraz wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. W konkluzji zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, z uwagi – jak to ujęto – „na rażący błąd proceduralny polegający na wydaniu uzasadnienia oderwanego od realiów sprawy”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od

przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

A zatem, powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Powołanie się na bezwzględną przyczynę odwoławczą również samo w sobie nie uzasadnia wstrzymania wykonania orzeczenia. Stwierdzenie, czy istotnie tego rodzaju naruszenie prawa wystąpiło, czy jest to tylko formalnie postawiony zarzut (iluzoryczne wystąpienie wskazanej podstawy odwoławczej), również może nastąpić podczas merytorycznego rozpoznania kasacji. Chociaż i w tym przypadku nie można wykluczyć owego naruszenia, to nie jawi się ono wprost jako oczywiście zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[a]

[SOP]